

at man kan gå med Hatten i Haanden og tigge sig fri for Bøden, men det er ikke en behagelig Stilling, saa at jeg tror, at man helst skulde lave Forholdet saaledes, at dette ikke blev nødvendigt. Det er jo saa meget mere paafaldende, at man har fastholdt disse store Mulkter, som de, synes det mig, staa i en skrigen Modsigelse til de Mulkter, der anvendes, naar det gjælder Folks Liv og Lemmer. Jeg har nylig set en Døm refereret, hvorved en Mand var bleven idømt 40 Kr. i Bøde, fordi han med en Stof havde slaet en sagesløs Mand i Hovedet, saa at han faldt om paa Beien, og derefter prygllet ham rigtig godt igjennem. Der dreiede det sig om Liv og Lemmer, men ved Ollet dreier det sig jo dog kun om Penge, og naar det er en Naagtsomhedsfeil, afstedkommer den jo aldeles ikke nogen Ulempe. Det forekommer mig derfor mærkeligt, at man her, hvor det gjælder det rene Mammon, tager saa voldsomt fat, men hvor det gjælder Mennefters Sundhed, Mennefters Liv, tager saa lempe- lig derpaa, at det er en overmaade billig Fornøielse for en eller Anden at overfalde Folk uden særlig Anledning. Jeg tror heller ikke, at det Mulktsystem egentlig vil kunne gennemføres; thi en honnet tænkende Kontrolmand vil uvilkaarlig trykke sig ved at anmeldte et Forhold, som er en ren og skjær Skrivefeil, en ren Tilfældighedsfeil, naar han veed, at den mindste Bøde er 500 Kr. Det ligger grumme nær, at en saadan Mand vil føle sig fristet til at rette en Feil eller lade de Andre rette den uden derom at gjøre nogen Indstilling, men dersom noget Saadant sker, ligger det ikke fjernt, at den, hvem der vises et saadant Hensyn, virkelig føler sig taknemmelig, ikke alene, fordi han har sparet Mulkten, men ogsaa undgaaet Ulemperne ved Forsølgningen, og derfor finder Anledning til at vise sin Erkjendtlighed lige overfor den kontrollerende Embedsmand, der har vist ham Hensyn, og saa er man inde paa Gliebanaan. Vi maa vel erindre, at hele Kontrollen er her ansat til at koste Noget som 25,000 Kr., medens Mulkterne jo ville løbe og kunne løbe ganske overordentlig høiere op; saa der er Meget at tage af. Jeg tror, at man er inde paa et feilt Syn i saa Henseende. Efter at have overveiet dette Lovforslag, som jeg til det Resultat, at man nok kan bygge paa Tilliden til Bryggerne, som tilvirte undergæret M. De ere ikke mange, og de, der forestaa dem, ville i Reglen være Folk, man kan have Tillid til. Men herefter vil Bryggeren jo ikke alene være ansvarlig for sine egne Handlinger, men han er ogsaa med disse enorme Mulkter ansvarlig for enhver af sine

Folks, ja man er endog saa gaaet saa vidt, at Gieren af et Bryggeri, som har leiet det ud og ikke har den fjerneste Andel i dets Drift, skal være ansvarlig for de Forsejler, de Andre gjøre, saa at, kort sagt, den fuldstændig Uafhyldige overmaade let kan komme til at lide for dem, som begaa Forsejlsen. Dersom man vil gaa til en Ubestatning, og man ikke kan gaa til den uden saadanne, og det forekommer mig, komplette Urimeligheder som de Mulkter, her ere fastsatte, vilde jeg meget ønske — og det ønske kunde maaske gaa i Opfyldelse, da jeg ikke tror, at denne Sag bliver endt i denne Samling — at man vilde forlade det Tillidssystem, som her benyttes, og som er et ganske urimeligt Mistillidssystem, og gaa over til et gammelt prøvet System, nemlig Rarumsbestatningen. Jeg har fyrrerhyveaarig Erfaring for dette System, og jeg nærer ikke Spor af Betænk- lighed ved at sige, at det er en udmærket solid og nemt kontrolleret Stattemethode. Selvfølgelig er det en Behagelighed at være fri for Kontrol, men denne Lov gjør jo ikke Noget fri for Kontrol, tværtimod, den pudser alle Funktionærer, Politi og andre Menne- fter til at passe paa En, thi det er et Til- lidsforhold. Har man derimod det andet System, hvor denne Tillid ikke behøver at være til Stede, hvor det er muligt for Op- synet at udøve Kontrollen, saa synes det mig, at dette System er langt bekvemmere, og derhos oveniøbet vilde være langt billigere; thi gennemføres denne Lov, vil der forsvinde flere Brænderier, omtrent dob- belt saa mange, som der er skattepligtige M- bryggerier. Jeg tror, det er 45—46, man har nu; der kan komme nogle flere, men Brænderier med Rarumsbestatning ere hid- til blevne kontrollerede af det stedlige Told- opsyn uden særlig Udgift og — det tør jeg sige med Sikkerhed — paa en fuldt ud be- tryggende Maade eller i alt Fald mere be- tryggende, end det vil ske ad denne Vej, trods denne Lovs altfor store Mulkter. Jeg maa derfor tage Afstand fra disse Straffe- paragrafer, saa gjerne jeg end er med til at stemme for Lovforslaget; jeg kan ogsaa godt gaa med til at stemme daa for dets Over- gang til 3de Behandling og til dets ende- lige Vedtagelse her, idet jeg ikke antager, at det gaar igjennem med disse Bestemmelser; thi hvis der var Tale herom, vilde jeg absolut ikke gaa med til disse Lovbestem- melser, fordi jeg finder det i høi Grad ubil- ligt og urigtigt at gennemføre dem paa den foreslaaede Maade.

Finansministeren (Strup): De 2 Underændringsforslag, som ere stillede af